Μέτρα για την προστασία της ζωής των Ναυτεργατών

Πανελλήνια Ένωση Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού

Τα επαναλαμβανόμενα κρούσματα πειρατείας σε ελληνικά και ελληνόκτητα πλοία το τελευταίο χρονικό διάστημα, η απαγωγή Ναυτεργατών και οι κίνδυνοι που διαμορφώνονται για την ίδια την ζωή τους, φέρνουν για άλλη μια φορά στο προσκήνιο τους τεράστιους κινδύνους με τους οποίους είναι αντιμέτωποι οι Ναυτεργάτες στην άσκηση του ναυτικού επαγγέλματος.

Το φαινόμενο της ναυτικής πειρατείας είναι σε πλήρη εξέλιξη ιδιαίτερα την τελευταία 20ετία. Οι περιοχές στις οποίες αναπτύσσεται η δράση των παράνομων οργανωμένων και ένοπλων ομάδων είναι γνωστή στην διεθνή ναυτιλιακή κοινότητα.

Τα κρούσματα που είναι καταγεγραμμένα είναι πολλές εκατοντάδες και ο τραγικός επίλογος είναι η απώλεια ζωής πολλών Ναυτεργατών που δυστυχώς επειδή δεν είναι Έλληνες περνούν στα ψιλά των ελληνικών ΜΜΕ.

Στη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου, σε αυτές τις επιθέσεις έχουν εμπλακεί πάνω από 100 πλοία ελληνικής πλοιοκτησίας σε διάφορες περιοχές του κόσμου, κυρίως στην κινέζικη θάλασσα (Κίνα – Ινδονησία – Φιλιππίνες – Σιγκαπούρη), στην θάλασσα της Σομαλίας, στην Ανατολική Αφρική, στον κόλπο της Γουϊνέας και στην Δυτική Αφρική.

Τα μέτρα που έως τώρα έχουν ληφθεί σε διεθνές επίπεδο (ΙΜΟ) και σε περιφερειακό επίπεδο (Ε.Ε) είναι αναποτελεσματικά αφού παρά την σχετική μείωση που παρουσιάζουν τα σχετικά στατιστικά στοιχεία, οι επιθέσεις συνεχίζονται και οι κίνδυνοι για τους Ναυτεργάτες παραμένουν αυξημένοι.

Οι πολιτικές που έχουν εκπονηθεί και υλοποιούνται στα πλαίσια του ΙΜΟ είναι η εγκατάσταση στα πλοία που ταξιδεύουν στις επικίνδυνες περιοχές ενόπλων φρουρών και η εμπλοκή ΗΠΑ – ΝΑΤΟ με την παρουσία πολεμικών πλοίων στην θαλάσσια περιοχή (Περσικός κόλπος – κόλπος του Άντεν).

Όπως προκύπτει η αποκόμιση ισχυρών και μεγάλων οικονομικών ανταλλαγμάτων, μέσω των λύτρων που εισπράττουν σε αντάλλαγμα των απαχθέντων Ναυτεργατών και πλοίων, έχει καταστήσει τις ένοπλες πειρατικές ομάδες καλύτερα εξοπλισμένες σε πλωτά μέσα, αλλά και σύγχρονο και πιο επικίνδυνο στρατιωτικό εξοπλισμό, με αποτέλεσμα να επιχειρούν επιθέσεις καταμεσής του Ινδικού ωκεανού και προφανώς οι επιχειρήσεις τους να είναι πολύ πιο αποτελεσματικές.

Λύσεις που μετατρέπουν το ΝΑΤΟ σε παγκόσμιο “φρουρό – προστάτη” των θαλάσσιων εμπορικών κόμβων και νομιμοποιούν την στρατιωτική παρουσία του σε διάφορες χώρες και περιοχές του κόσμου είναι εξαιρετικά επικίνδυνες.

Αντίθετα η συνεργασία των διεθνών οργανισμών, της Ε.Ε και των εθνικών ναυτιλιακών χωρών με τις αντίστοιχες χώρες που σημειώνονται και αναπτύσσονται οι επιθέσεις, αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα που πρέπει να ακολουθηθεί για την αντιμετώπιση του μεγάλου αυτού προβλήματος.

Παράλληλα από την σκοπιά των Ναυτεργατικών συμφερόντων και των αξιώσεών μας να προστατευθεί πάση θυσία η ανθρώπινη ζωή στα πλοία και στην θάλασσα, προβάλλουμε και διεκδικούμε το αίτημα οι Ναυτεργάτες να έχουν το δικαίωμα εφόσον τα πλοία έχουν ρότα τις επικίνδυνες περιοχές να τους κατοχυρώνεται η δυνατότητα της παλιννόστησης με δαπάνη των εταιριών.

Αυτό είναι το βασικό μέτρο που αφορά την ουσιαστική προστασία των Ναυτεργατών και την αποτροπή της όποιας εμπλοκής σε υπαρκτούς κινδύνους που πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να παρέμβει.

Ταυτόχρονα, επειδή είναι προφανές ότι σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται να διακοπεί η ναυσιπλοΐα από αυτές τις περιοχές, επιβάλλεται άμεσα η υπογραφή μιας τέτοιας ΣΣΕ που πρέπει να διαμορφώνει εντελώς διαφορετικά μισθολόγια τα οποία θα συνάδουν με τους κινδύνους που διαμορφώνονται για την σωματική ακεραιότητα εκείνων των Ναυτεργατών, που κάτω από το βάρος πιεστικών οικονομικών αναγκών επιθυμούν να ταξιδέψουν στις επικίνδυνες ζώνες, περιοχές και χώρες.

Εφοπλιστές, κυβέρνηση – ΥΕΝ και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ με αφορμή τις τελευταίες απαγωγές ελλήνων Ναυτεργατών έχουν ξεσηκώσει έναν μεγάλο θόρυβο ταυτίζοντας τις απαγωγές και ομηρίες των Ναυτεργατών και τους κινδύνους που αυτοί θα αντιμετωπίσουν με τους εφοπλιστές, οι οποίοι επί το πλείστον, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες, απολαμβάνουν τις χριστουγεννιάτικες διακοπές τους στα πολυτελή – χλιδάτα σαλέ της Αυστρο-Ελβετίας.

Τι σχέση μπορεί να έχουν οι απαχθέντες Ναυτεργάτες με τον πλούτο, την προκλητική χλιδή και την ασφάλεια των μεγαλοσχήμονων του παρασιτικού εφοπλιστικού κεφαλαίου;

Από την άλλη οι εφοπλιστές, μέσα στους οποίους πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οι Έλληνες, εισπράττουν ιλιγγιώδη ναύλα με τα πλοία τους που ναυλώνονται σε αυτές τις επικίνδυνες περιοχές, έχουν επίσης εξασφαλισμένες τις ρήτρες στις ασφάλειες για την περίπτωση πειρατειών και τελικά τα θύματα ήταν και είναι μόνο οι Ναυτεργάτες που είναι εκτεθειμένοι σε τεράστιους κινδύνους για να επωφελούνται και να αυγατίζουν τα κέρδη των εφοπλιστών.

Ο λαλίστατος Βενιάμης και οι συν αυτώ έχουν επιλέξει την ένοχη σιωπή για το μεγάλο αυτό πρόβλημα, ενώ αντίθετα έχουν σηκώσει παντιέρα να διατηρήσουν τα βρώμικα ναυτιλιακά καύσιμα που επιβαρύνουν δραματικά το περιβάλλον, ώστε να αποφύγουν το νέο σύστημα καθαρισμού, που επιτρέπει την χρήση καυσίμου υψηλής περιεκτικότητας σε θείο (scrubbers), είτε να στραφούν σε καύσιμα χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο (0,5%).

Στην μάχη αυτή επιστράτευσαν τους πρώην Υπουργούς Ναυτιλίας του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα της Ν.Δ (Πλακιωτάκης) και χώρες δορυφόρους με μηδενική Ναυτιλία αλλά με σημαία ευκαιρίας όπως Μάλτα, Νησιά Μάρσαλ, Κύπρος, Λιβερία κ.λπ.

Η αναπόφευκτη επιβάρυνση από την εισαγωγή των νέων συστημάτων έχει οικονομικό κόστος και για άλλη μια φορά απέδειξαν τον αντιδραστικό αναχρονιστικό χαρακτήρα τους δίνοντας μια μάχη που, όπως όλα δείχνουν και όπως είχαμε προβλέψει, θα την χάσουν….

Είναι ο Βενιάμης και οι ακόλουθοί του οι οποίοι πιέζουν, εκβιάζουν και το υπηρετικό πολιτικό σύστημα υιοθετεί και μεθοδεύει την κατάργηση των υφιστάμενων ΣΣΕ στην ποντοπόρο Ναυτιλία με σκοπό οι έλληνες να εξισωθούν μισθολογικά – εργασιακά με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς Ναυτικούς των τρίτων χωρών οι οποίοι είναι αντικείμενο αισχρής εκμετάλλευσης και εργασιακών συνθηκών γαλέρας.

Είναι ο Βενιάμης και η παρέα του που αναπτύσσουν και επιβάλουν ένα ασφυκτικό καθεστώς ελέγχου στην ΠΝΟ για να επιβάλουν το μοντέλο της ανταγωνιστικότητας και της

κερδοφορίας τους και στην κατεύθυνση αυτή έχουν και την συνδικαλιστική στήριξη σε αυτή την στρατηγική υπέρ των συμφερόντων τους.

Είναι ο Βενιάμης, το ΥΕΝ και οι κλακαδόροι τους που απέδειξαν περίτρανα πόσο νοιάζονται για τους Ναυτεργάτες με την στάση και την πρακτική τους στο εγκαταλελειμμένο επί πέντε μήνες πλήρωμα του πλοίου «Πτολεμαίος» στο Τζιμπουντί.

Είναι οι ίδιοι αυτοί παράγοντες που βάζουν φαρδιά πλατιά την υπογραφή και την σφραγίδα τους πίσω από τις τελευταίες εξελίξεις στην ΠΝΟ....

Είναι φανερό ότι ούτε από τους εφοπλιστές, ούτε από τις κυβερνήσεις τους, ούτε από τους εγκάθετους στο ναυτεργατικό συνδικαλιστικό κίνημα πρόκειται να παρθεί κάποιο θετικό μέτρο για την προστασία της ζωής των Ναυτεργατών και τους κινδύνους που διαμορφώνονται από τις πειρατικές ενέργειες.

Ο δρόμος είναι η οργάνωση, η συσπείρωση και ο αγώνας για να ληφθούν αυτά και άλλα μέτρα που θα διασφαλίζουν και θα προστατεύουν την ανθρώπινη ζωή στα καράβια και στην θάλασσα.

Η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ